

29 Ιανουαρίου 2014

Γαλάτεια Γρηγοριάδου-Σουρέλη

/ [Γενικά](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Του Γιώργου Ν. Παπαθανασόπουλου

Η Γαλάτεια Γρηγοριάδου - Σουρέλη είναι από τους συγγραφείς που μιλάνε στον αναγνώστη τους με παρρησία, με γλαφυρότητα και με πειθώ και που τον κάνουν να νιώθει την αγάπη τους στον συνάνθρωπο, στον Χριστό και στην Ελλάδα. Η πρώτη μας γνωριμία έγινε πριν από τριάντα περίπου χρόνια, όταν αναζητούσα συγγραφείς για συνέντευξη, που να είχαν γράψει βιβλία ταιριαχτά στις παραδόσεις του Γένους μας, στην πνευματικά χειμαζόμενη τότε, όπως και τώρα, Ελλάδα. Την βρήκα με την βοήθεια εκδότου της και πράγματι της πήρα συνέντευξη, ίσως την πρώτη που έδωσε ως συγγραφέας. Με την πρώτη της κουβέντα μου έκανε εντύπωση ο δυναμισμός της, ο αυθορμητισμός της, η καλοσύνη της και η αγάπη της για τον Χριστό, την Παναγιά και την Ελλάδα.

Η Γαλάτεια Γρηγοριάδου - Σουρέλη από καταγωγή είναι Μικρασιάτισσα - Σμυρνιά και ρούφηξε στην ψυχή της όλο τον πόνο των δικών της για την αλησμόνητη πατρίδα τους. Γεννήθηκε στην Μακεδονική Καβάλα, στην οποία τη θάλασσα αφουγκράστηκε την αγωνία της γοργόνας, μήπως οι Έλληνες ξεχάσουν τον πρόγονό τους, τον Μέγα Αλέξανδρο. Πολλές φορές βούιζε στα αφτιά της το ερώτημα «Αλήθεια το πιστεύετε ότι τώρα, ανάμεσά σας, ζει ο Μέγας Αλέξανδρος;...». Έζησε στην Αθήνα, όπου αναδείχθηκε το ταλέντο της και καταξιώθηκε ως σημαντική συγγραφέας, ιδιαίτερα της παιδικής και της εφηβικής λογοτεχνίας.

Τρεις ήσαν οι άξονες στην πορεία της ζωής της. Πρώτος ήταν η Λογοτεχνία. Εκεί εργάστηκε κι εξακολουθεί να εργάζεται με πάθος στη δουλειά της και με ταλέντο, που έχει αναγνωριστεί στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Πολλά τα βραβεία, δεκάδες οι διακρίσεις, τιμητική εγγραφή της στον Πίνακα του Διεθνούς Βραβείου Άντερσεν, Έπαινος της Ακαδημίας Αθηνών για το σύνολο του έργου της. Τα περισσότερα βιβλία της μιλάνε, στη νέα κυρίως γενιά, για Χριστό και Ελλάδα, μέσα από όλες τις εποχές του Ελληνισμού. Σκοπός της να διδάξει και να πει αλήθειες, που κάποιοι επιδιώκουν να ξεχαστούν. Για την τουρκοκρατία και τα επί αιώνες βάσανα του Ελληνισμού γράφει μέσα από το ιστορικό της μυθιστόρημα για τον Άγιο Δημήτριο, τον νεομάρτυρα της Τρίπολης. Μιλάει για την Επανάσταση του 1821 μέσα από τον Ρήγα τον Βελεστινλή, τον Άγιο Κοσμά τον Αιτωλό και τους άλλους ήρωες που αγωνίστηκαν » για του Χριστού την Πίστη την Αγία και της Πατρίδας την ελευθερία». Επίσης με έξυπνο και εφευρετικό τρόπο, μέσα από το βιβλίο της «Το δαχτυλίδι του αυτοκράτορα» μιλάει για τον Υψηλάντη, για τον Βύρωνα και για το ηρωικό Μεσολόγγι. Τον Μακεδονικό Αγώνα περιγράφει μέσα από το βιβλίο της για τον Καπετάν Κώττα. Για την τραγωδία του Ελληνισμού της Μικράς Ασίας μιλάει με τα τρία της βιβλία για τη Σμύρνη. Εγγραψε ακόμη για τη ζωή του Χριστού, για τη διδασκαλία Του και για τη Θεοτόκο στο χαρακτηριστικό της βιβλίο «Η Παναγιά του Γένους μου».

Δεύτερος άξονας της ζωής της η παράλληλη με τη Λογοτεχνία κοινωνική της δραστηριότητα και τρίτος άξονας -βάση των άλλων- ο Χριστός και η Ιεραποστολή. Με παραίνεση του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Τιράνων και πάσης Αλβανίας κ. Αναστασίου, που ήταν για χρόνια στην Ελλάδα η ψυχή της Ορθόδοξης ιεραποστολής στην Αφρική και στην Κορέα, επισκέφθηκε τη Μαύρη Ήπειρο. Αποτέλεσμα του ταξιδιού και των εμπειριών της ήταν η έκδοση τριών βιβλίων για την πολύπαθη ήπειρο, τα έσοδα των οποίων δίδονται όλα στην Ιεραποστολή. Στους τρεις αυτούς άξονες αφιερώνει όλο της το είναι, κάθε της ικμάδα, το πλούσιο ταλέντο της.

Οι αναφορές μου στη Γαλάτεια Γρηγοριάδου - Σουρέλη είναι του δημοσιογράφου και του φίλου της με τα κοινά βιώματα, όχι του συναδέλφου της συγγραφέως, ούτε του κριτικού της λογοτεχνίας. Εκείνο που, πέραν των άλλων, με εντυπωσιάζει είναι το έμφυτο επικοινωνιακό της ταλέντο. Μπορεί να καθηλώσει με το λόγο ή τα γραφόμενά της από παιδιά του νηπιαγωγείου έως ηλικιωμένους των 80 και πλέον ετών. Καταφέρνει επίσης να απλοποιεί βαθιές έννοιες, μεγάλες αλήθειες και υψηλές αξίες και να τις κάνει κατανοητές στα παιδιά και στους νέους ανθρώπους. Το καταδεικνύει ο τρόπος που προσέγγισε ως συγγραφέας την επί τού Όρους Ομιλία του Χριστού (μέσα από τον διάλογο της ελιάς και του λαγού), την Κυριακή ως ημέρα αφιερωμένη στον Χριστό και στην οικογένεια, και το σοβαρό ζήτημα της προστασίας του περιβάλλοντος με το βιβλίο της «Εμένα με νοιάζει», που έχει τιμηθεί από την Επιτροπή Αντερσεν και έχει γίνει σλόγκαν.

Μια σημαντική δραστηριότητα της Γαλάτειας είναι και η επί 25 χρόνια συνεχής παρουσία της στα ερτζιανά, μέσα από τον ραδιοφωνικό σταθμό της Πειραιϊκής Εκκλησίας, 91,2 FM. Για την παρουσία της αυτή είμαι ο «υπεύθυνος». Όταν ιδρύθηκε ο σταθμός, που ήταν ο πρώτος εκκλησιαστικός και που ξεκίνησε όταν ακόμη δεν είχε ξεκαθαρίσει αν θα καταργηθεί το μονοπώλιο του κράτους στα ερτζιανά, ο τότε Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Καλλίνικος αναζητούσε συνεργάτες, κυρίως εθελοντές, αφού ο Ρ/Σ δεν είχε καθόλου έσοδα. Στη σχετική συζήτηση που είχαμε έθεσα στη διάθεση του τις υπηρεσίες μου και ανέλαβα μια εβδομαδιαία εκπομπή, δυο ώρες κάθε Κυριακή (6-8 μ.μ.), με τον τίτλο «Προοπτικές», καθώς και μια ενημερωτική εκπομπή καθημερινή, με νέα παιδιά, πολλά από τα οποία εξελίχθηκαν σε στελέχη του Ρ/Σ. Παράλληλα με θέρμη του πρότεινα την Γαλάτεια, την οποία δεν γνώριζε. Μαζί με τη Γαλάτεια και τον αλησμόνητο σύζυγό της Γιώργο Σουρέλη ξεκινήσαμε τη συνεργασία με τον Ρ/Σ κάνοντας την πρώτη του παραγωγή, με το πολύ ενδιαφέρον ιεραποστολικό της βιβλίο «Αφρική καλημέρα». Είχα αναλάβει την παραγωγή σε εξωτερικό στούντιο, αφού ακόμη οι εγκαταστάσεις του Ρ/Σ ήσαν σχεδόν πρωτόγονες, καθώς και τη σκηνοθεσία και η Γαλάτεια διάβαζε με ένα εκπληκτικό τρόπο επαγγελματία ηθοποιού. Το μυθιστόρημα ολοκληρώθηκε σε 21 συνέχειες, είχε καταπληκτική επιτυχία, ο Μητροπολίτης ενθουσιάστηκε από το έργο, την προσωπικότητα και το ταλέντο

της συγγραφέως κι έκτοτε της ανέθεσε την εβδομαδιαία εκπομπή «Κουβεντούλες με τη Γαλάτεια», η οποία συνεχίζεται χωρίς διακοπή έως τα σήμερα και ακούγεται στα πέρατα της οικουμένης.

Στη Γαλάτεια πιστώνω επίσης το εθελοντικό της πνεύμα και το ότι δεν θυσίασε το ταλέντο της στον μαμωνά. Πολλές φορές της πρότειναν να γράψει «ευπώλητα» βιβλία, τύπου Χάρι Πότερ, - και θα μπορούσε άνετως να τα γράψει -, αλλά εκείνη ποτέ δεν ενέδωσε. Παρέμεινε η Γαλάτεια της προσφοράς, η Γαλάτεια που ζει κατά το πρότυπο και τη διδασκαλία του Αποστόλου Παύλου «ως παιδευόμενη και μη θανατούμενη, ως λυπούμενη αεί δε χαίρουσα, ως πτωχή, πολλούς δε πλουτίζουσα, ως μηδέν έχουσα και τα πάντα κατέχουσα (Βλ. σχ. Β' Κορ. Στ' 9-10). -

*Το άρθρο δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα «Εστία» την Πέμπτη 23 Ιανουαρίου 2014 (σελ. 4).

Πηγή: synodoiporia.blogspot.gr